Enderrock | Elisenda Soriguera | Actualitzat el 11/03/2020 a les 14:00

Roba Estesa: «Cal revisar qui forma part de la història i la memòria, també qui resta en l'oblit»

Parlem amb l'octet tarragoní sobre el darrer treball discogràfic, 'Dolors'

Roba Estesa | Gemma Martz

La fusió de folk i electrònica defineix l'EP *Dolors* (Halley Records, 2020), amb què **Roba Estesa** vol sonar a les ràdios i atrapar nous públics. Ho fan amb quatre noves cançons que parlen de la desmemòria històrica i la transformació social. Un disc que fa pensar, però també ballar. Parlem amb elles sobre aquest nou curta durada.

Fent un repàs discogràfic, l'octet de 'folk calentó' **Roba Estesa** descrivia *Descalces* (Coopula, 2016) com un disc pensat per escoltar a casa, però no per mostrar el xou de l'escenari. El directe va encaminar-les cap a la sonoritat de *Desglaç* (Coopula, 2018), un treball amb més canya. Però una vegada més, les cançons van prendre nova volada als concerts, i l'electrònica va anar guanyant terreny. "Sempre ens passa el mateix. Gravem una cosa al disc i en viu es transforma d'una manera diferent; és la manera d'anar evolucionant amb la nostra música", diu la baixista Anna Sardà.

De la necessitat de plasmar als discos al que sona als escenaris, ha sorgit el nou EP *Dolors*, en què l'electrònica guanya protagonisme. Ho han fet amb la producció, gravació i mescla de Joan

Borràs (**Oques Grasses**) i Ferran Casas (**Est Oest**). Quatre noves cançons, gravades dos anys després del darrer disc amb la voluntat de fer una gira d'estiu però també d'arribar a nous públics: "El primer objectiu és assolir una escolta col·lectiva massiva, més enllà de les nostres xarxes socials; la feina que hem fet fins ara era per a la gent a qui ja caiem bé, a qui els agrada el que fem i qui som. Però, com arribar a nous públics? Hem fet cançons pensades i produïdes per sonar a la ràdio".

Dolors i cures

"La Dolors és un fantasma que encarna tot allò obsolet que continuem portant en els nostres cossos, en la nostra societat, en la nostra manera de viure i en la nostra cultura -relata la cantant, Gemma Polo-. Són les relacions heteronormatives i romàntiques, les dinàmiques racistes, masclistes o classistes... Ens adonem d'aquestes càrregues, i intentem eliminar-les, però és difícil." La protagonista del títol del nou disc vindria a ser una quimera simpàtica, que s'emmiralla en una dona gran d'aquelles que et recorden 'què faria ella si tingués la teva edat': "Des del nostre vessant folk i tradicional sempre hem tingut una memòria nostàlgica cap a les dones que han lluitat. I la Dolors és també una manera melancòlica de recordar el passat del nostre país", afegeix Polo.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=k0CI3i7hLiU

Precisament del passat parla "Memòria", una cançó que posa en valor la gent que s'ha dedicat a les cures al llarg de la nostra història, sovint des de la invisibilitat. Són aquells que, per **Roba Estesa**, han mantingut viu l'esperit del poble: "Normalment no són personatges amb noms i cognoms. Es dediquen a les cures, fan que tot funcioni, però habitualment no les coneixem. Per això és important revisar quin diàleg establim entre la història i la memòria, qui forma part de la història i qui de la memòria... o també qui directament resta en l'oblit", es planteja Sardà.

La cantant del grup afegeix: "Des de l'època de la República fins a la Guerra Civil o la Dictadura hi havia molta gent fent moltíssima feina, que va ser esborrada i va haver de conviure i sobreviure enfront d'un règim amb un sistema violent. És un 'fantasma' que ens dona esperança, perquè la nostra lluita té aquests orígens i hem de gestionar-la per entendre la societat". És una manera de contraposar la història escrita pels guanyadors, i honorar les vençudes.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=RDgTMdi0xOI

A la cançó "La gent", **Roba Estesa** canta 'No entenc per què la gent s'espanta tant d'unes aixelles'. És la seva manera de posar en pràctica la màxima d'omplir el món de noves formes: "Entenem l'escenari com un espai pensat per a la transformació social. Per això hem buscat una manera d'omplir-lo que ens faci sentir còmodes en un espai segur. La cançó parla de com ens sentim i què podem fer per transformar la societat. És la nostra filosofia com a grup i una qüestió performàtica en els concerts. Molts cops hem viscut aquests espais com a hostils i desagradables, i per això volem que deixin de ser-ho", proclama Sardà.

Amb gairebé vuit anys de trajectòria, l'escenari s'ha convertit en segona casa per a les components del grup, nascut com a septet musical femení i feminista el 2013, i guanyadores del concurs Sons 2016. Però ha deixat de ser un espai hostil per a **Roba Estesa**? "Cada dia ho és menys, però sempre fan por els dies que toquem amb borratxos, per exemple. Són bolos conflictius -admeten-, tot i que s'han escrit i posat en pràctica protocols contra les agressions sexistes al públic, però sovint no s'apliquen a les zones de *bacskatge*", adverteix Gemma Polo. A més, la cantant denuncia que en aquest espai s'han comès i es cometen agressions de manera contínua: "No tenim cap por d'assenyalar-ho, però convivim en un mercat i amb aquesta indústria. És un món complex perquè vivim amb una dualitat, i intentem mantenir la nostra professionalitat a la feina".